

"כל פעולה שלנו היום משפיעה על שגרת החיים בשנים הבאות"

סמל י', בת 21, תושבת דרום הר חברון
חוקרת יעדים באוגדה 146, בוגרת אולפנת ערד ומדרשת לינדנבאום ירושלים

רבים, ואף התגייסה למילואים
במסגרת שלב ב'. כיום היא
מסייעת לנשים דתיות להתגייס
לשירות מילואים.

**לוי ויהודית, איך אתם
חווים את השירות שלה?**
יהודית: י' היא בתנו הבכורה,
וכך לאורך השנים העמקנו את
הקשר המיוחד עמה. הגיוס
שלה רגע לפני המלחמה,
והעובדה ששובצה באותה
אוגדה שבה לוי משרת, חיברו
אותנו עוד יותר. י' נהייתה
משמעותית מאוד בתפקידה,
והיכולת שלה לראות את
תוצאות העשייה נותנת לה
ולנו כוחות.
לוי: זה הגדיר לי מחדש מה זה
להיות ישראלי. אני שומע ממנה
על המשימות, ורואה את הבגרות
והאחריות שלה.

**על אילו כלי התמודדות
הייתם ממליצים לחיילות?**
לייצר עוגנים קטנים - תפילות,
שיחות עם ההורים או חברות.
לעבד חוויות עם אנשים קרובים
מקצועית ואישית. לשמור על
גבולות חיצוניים כמו חצאית או
שמירת נגיעה, שעוזרים לשמור
על גבולות פנימיים.

י', מה מחזק אותך?
הידיעה שאנחנו חלק מסיפור
גדול של עם ישראל ומדינת
ישראל נותנת לי הרבה כוח.

מילה לסיום?
כל קושי הוא הזדמנות. גם אם
"נפלת" לתפקיד שלא רצית
מלכתחילה, עם עבודה קשה
תוכלי להפיק ממנו את המרב.

צילום: אריק סולטן

סמל י' עם הוריה לוי ויהודית

אחר לקראת התמרון בלבנון.
בזמן הנסיעה התפללתי יחד עם
חייל נוסף קבלת שבת ותפילת
ערבית, ואחר כך שרנו את זמירות
השבת שזכרנו. זו הייתה חוויה
מיוחדת מאוד.

מה האתגר הרוחני?
חסר לי ההווי הדתי, במיוחד
בשבתות. אני משתדלת לייצר
אווירה, אבל לפעמים הצורך
המבצעי גובר. אני משתדלת
לזכור ש"ביטולה הוא קיומה"
ושעצם התפקיד הוא עבודת
השם ממש.

מי הם שותפים לדרך עבורך?
הוריי, לוי ויהודית, שתומכים בי
תמיד. אבא שירת תחת האוגדה
שלי בגזרת עזה בשלושה
סבבים, ואמא סייעה במעגלים

איפה היית ב־7.10?
הייתי בתחילת הקורס. תוך
שבועיים נוספים שובצתי
לאוגדת מילואים אחרי הכשרה
בסיסית מאוד. יחד עם חברים
מהמדור וקצין במיל' שלקח
עלינו אחריות, למדנו את
העבודה והגזרה מאפס.

**האם המלחמה גרמה לך
לראות את תפקידך אחרת?**
מיד עם פרוץ המלחמה התפקיד
שלנו הפך לבעל השפעה מיידית.
הכוונה חיסולים של מאות
מחבלים ותקיפות של תשתיות
טרור, שמנעו תקיפות של האויב
וסייעו לכוחותינו במהלך התמרון.

**ספרי על אירוע משמעותי
שהיה לך מהשנה שהייתה.**
באחת השבתות נסענו לבסיס

מה את עושה בצבא?
אני מפקדת במדור יעדים
באוגדה 146, אוגדת מילואים
שתופסת קו בגזרת לבנון מאז
7.10. במסגרת התפקיד אני
מפלילה מטרות ומכוונת תקיפות
מבחינה מודיעינית, במטרה לאתר
ולהשמיד אויב בגזרת האוגדה.

איך החלטת להתגייס?
תמיד חלמתי להתגייס, אבל
לא ידעתי איך אוכל להגשים
את החלום כדתייה. בכיתה ט',
בזכות אחות של חברה, נחשפתי
לגרעין המדרשות שמאפשר
ללמוד במדרשה לפני השירות
ומעניק ליווי במהלכו. בעקבות
זאת החלטתי להתגייס לתפקיד
משמעותי דרך הגרעין.

**האם רצית להתגייס דווקא
לתפקיד הזה ולמה?**
שאפתי להגיע לתחום מחקר
המודיעין, והתמיינתי לתפקידים
רבים. בהתחלה קיבלתי תחום
אחר, אבל חברה שכנעה אותי
לשנות שיבוץ לתפקיד הנוכחי
מתוך הבנה שקיים בו מחקר
מודיעיני עם קצה מבצעי.

**איך הגיבה הסביבה שלך
להחלטה להתגייס?**
במשפחה ובאולפנה עלו חששות
לגבי ההתמודדות עם המערכת
הצבאית, אך בסך הכול תמכו בי.

איך נראים הימים האלה?
עמוסים מאוד. אנחנו עובדים
קשה כדי לעצב את המציאות
בגזרת לבנון, מתוך הבנה שכל
פעולה שלנו היום תשפיע
באופן ישיר על שגרת החיים
של התושבים בקו המגע בעתיד.